

Naar vi lægge Mærke til, at der saaledes i denne Samling blev forelagt Rigsdagen to meget væsentlig indgribende Lovforslag af saakaldt organisatorisk Betydning, fremgaaede af forudgaaede Kommissionsforhandlinger vedkommende Kirkelovene, vil Enhver, der ser det Arbejde, som saaledes ligger for, kunne sig sig selv, at det ligefrem vilde være upassende, om en lovgivende Forsamling gjorde saa vigtige organisatoriske Love færdige i en overordentlig kort Tid. Den Tante, der er nedlagt i Grundloven, men over hvis Betydning de fleste Menneſter formodentlig slet ikke have tænkt, har været den, at man kunde se en Fremtid imøde, da det kun var Ubetydeligheder, som gjordes fornødne i den jævnlige Lovgivningsvirksomhed, men vi have endnu en stor Mængde organisatoriske Love tilbage. Det er med Hensyn hertil, jeg vil tillade mig at rette et Spørgsmaal til den høitagtede Minister. Der er nedsat en Proceskommission, og det er mig bekendt, at denne Kommissions Forhandlinger allerede delvis ere trykte og omsendte til Indviende. Jeg vil nu spørge, om det ikke for Fremtiden burde blive en Praxis, at saadanne Kommissionsarbejder, naar de være sluttede, blive tilstillede Rigsdagens Bureau for at kunne oversendes til vedkommende Rigsdagsmænd, saaledes at ikke hele Arbejdet paa een Gang skulde lægges paa vor Plads som en stor Bunke, naar vi samles den første Mandag i Oktober; det er en ubillig Fordring at stille til Rigsdagens Arbeidskraft. Jeg haaber, at de Kommissioner, der nedsettes, ville behandle deres Sager saaledes, at der kan være en passende Tid for Rigsdagsmændene til at kunne gøre sig bekendte med dem, før Rigsdagen træder sammen. Det er imidlertid ikke alene dette Hensyn, der gjør sig gjældende, men den offentlige Mening udenfor Thingene har dog ogsaa en Fordring paa at blive bekendt med den Slags Arbejder, og hvis den offentlige Mening sydelede mere med vigtige forestaaende Arbejder end med mange ubetydelige Ting, vilde man ogsaa se, at Rigsdagen ikke kunde gaa til saa gennemgribende Arbejder, som paa een Gang omordne, hvad der har halvhundredaarig Hævd, med en affeierende Korthed. Det er altsaa mit

Dnske, at den nedsatte Proceskommissions Arbejder, forsaavidt man er bleven enig om, hvad der skal trykkes og forelægges Rigsdagen deraf, blive tilstillede Rigsdagens Bureau saa betimeligt, at de, før den Samling aabnes, hvortil de blive forelagte, kunne komme til Rigsdagsmændenes Kundskab.

**Justitsministeren:** Jeg tror, at der var nogen Uklarhed i det ærede Medlems Udtalelser; i det Mindste forholder det sig ikke saaledes, som det forekommer mig, han sagde. Jeg skal med saa Ord oplyse det, hvorpaa det ærede Medlem formodentlig har tænkt, og det vil da let ses, at der ikke deraf kan udledes nogen almindelig Regel. Det ærede Medlem antydede, at det var ham bekendt, at visse Arbejder, som ere udførte i Proceskommissionen, vare trykte og tilstillede enkelte Mænd udenfor Kommissionen. At de forskellige Arbejder, efter som Sagen gaar frem paa de forskellige Stadier, trykkes, er jo en ligefrem Selvfølge. Naar en Kommission bestaar af et større Antal Medlemmer, og naar betydelige Arbejder skulle gennemdrøstes, er det ligefrem en Selvfølge, at det Udkast, som affattes af en enkelt Mand, trykkes til Brug for Kommissionens Medlemmer indbyrdes, men det er ogsaa en Selvfølge, at der ikke, førend Kommissionen har sluttet sine Arbejder, kan være Tale om at forelægge noget trykt Arbejde som et Resultat til almindelig Offentliggjørelse. Naar Kommissionen har sluttet sine Arbejder, er det Ministeriet, som bestemmer, hvorledes dermed skal forholdes. Jeg skal meget gjerne oplyse det, hvortil det ærede Medlem formodentlig figter. Kommissionen har anset det for ønskeligt, at der blev givet Enkelte, som kunde antages at have særlig Interesse for disse Spørgsmaal, og som man i alt Fald gjerne om muligt vilde formaa til at overveie Sagen samt til at udtale sig om den paa et saa tidligt Stadium, at deres Bemærkninger kunde komme Kommissionens Arbejde tilgode, Leilighed dertil. Med Hensyn til saadanne Enkelte har der i Fortrolighed fundet en Meddelelse Sted af nogle trykte Udkast med Motiver som Manuskript, med den Erklæring, at, dersom de, hvem disse Sager saaledes tilstille-